

Vlada Crne Gore, na sjednici od _____ 2014. godine, razmotrila je amandmane na Predlog zakona o upravnom postupku, i to:

1. Amandman I poslanika Azre Jasavić, Srdana Perića i mr Dritana Abazovića koji glasi:

AMANDMAN I

U članu 46 poslije stava 3 dodaju tri nova stava koja glase:

“Pored opštih i posebnih uslova propisanih zakonima i drugim aktima ovlašćeno službeno lice mora imati licencu za obavljanje poslova upravnog postupanja, osim za pojedina službena lica isključena posebnim zakonom.

Program, organizaciju i postupak polaganja stručnog ispita propisuje ministarstvo nadležno za poslove uprave, a na predlog organa uprave nadležnog za kadrovske poslove.

Licencu za vršenje poslova upravnog rješavanja izdaje ministarstvo nadležno za poslova uprave.”

Vlada ne prihvata Amandman I.

O b r a z l o ž e n j e:

Rješenje predloženo Amandmanom nije prihvatljivo iz razloga što se Predlogom zakona o upravnom postupku na potpuno novi način uređuje pitanje ovlašćenja za vođenje upravnog postupka i donošenja odluka, za razliku od odredbi važećeg Zakona o opštem upravnom postupku. Naime, važeća zakonska rješenja razlikuju lice koje je ovlašćeno da vodi postupak i lice koje je ovlašćeno da rješava upravnu stvar, iako je često riječ o istom licu. Takođe, rješenje potpisuje službeno lice koje ga donosi. Polazeći od činjenice da miješanje političke i upravne odgovornosti otežava jasno razgraničenje ovih oblasti i da je hijerarhijska organizacija procesa donošenja odluka u suprotnosti sa pravilima dobre upravne prakse, po kojoj stručnost i ovlašćenje za odlučivanje treba da su kod onih koji su najbliži korisniku upravne usluge, odnosno građaninu, članom 46 Predloga zakona o upravnom postupku uspostavljena je delegacija nadležnosti kao pravilo, čime se u prvi plan stavlja lice koje vodi upravni postupak i donosi upravni akt, u skladu sa ovim zakonom (ovlašćeno službeno lice). Riječ je o licu koje je određeno aktom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji javnopravnog organa. Tek ukoliko u javnopravnom organu, aktom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji, nije određeno ovlašćeno službeno lice, rješenje u upravnom postupku donosi starješina javnopravnog organa, u kom slučaju upravni postupak vodi lice koga ovlasti starješina javnopravnog organa.

2. Amandman poslanika Slavena Radunovića koji glasi:

AMANDMAN

Član 9 mijenja i glasi:

„Javnopravni organ upravni postupak vodi na službenom ili jeziku u službenoj upotrebi koji govori stranka u postupku.

Javnopravni organ je dužan da stranci u postupku obezbijedi dostavljanje poziva i drugih pismena na istom jeziku na kojem se vodi postupak.“

Vlada ne prihvata Amandman I.

O b r a z l o ž e n j e:

Članom 13 Ustava Crne Gore propisano je da je službeni jezik u Crnoj Gori crnogorski jezik, a da su u službenoj upotrebi srpski, bosanski, albanski i hrvatski jezik. Kod ovakve ustavne

norme, rukovodeći se da zakon mora biti u saglasnosti sa Ustavom, predloženo je rješenje u članu 9 Predloga zakona o upravnom postupku.

Rješenje predloženo Amandmanom nije prihvatljivo iz razloga jer je Predlogom zakona uspostavljena delegacija nadležnosti, kao pravilo, čime je u prvi plan stavljeno lice koje vodi upravni postupak i donosi upravni akt, u skladu sa ovim zakonom (ovlašćeno službeno lice). Dakle, prihvatanje amandmana bi značilo da u javnopravnom organu mora postojati ovlašćeno službeno lice, odnosno lica koje vodi postupak na crnogorskom jeziku, ali i ovlašćena službena lica koja govore jezike koji su u službenoj upotrebi (srpski, bosanski, albanski i hrvatski jezik), i to po različitim oblastima odlučivanje koje su u nadležnosti javnopravnog organa.

S druge strane, stav 2 člana 9 Predloga zakona jasno propisuje obavezu organa i apsolutno pravo stranke u slučaju kada ne razumije crnogorski jezik, u kom slučaju je javnopravni organ dužan da u upravnom postupku obezbijedi prevođenje toka postupka na njihov jezik ili jezik koji razumiju, kao i dostavljanje poziva i drugih pismena na njihovom jeziku i pismu.

Takođe, prihvatanje amandmana ne bi odgovaralo načelu ekonomičnosti i efikasnosti postupka, da se postupak vodi bez odugovlačenja i sa što manje troškova, ali tako da se pravilno i potpuno utvrde sve činjenice i okolnosti koje su bitne za uspješno i potpuno ostvarivanje i zaštitu prava i pravnih interesa stranaka.